

Warszawa, dnia 28 grudnia 2018 r.

**Stanowisko Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu
Krajowej Rady Radców Prawnych**

1. Kwestia obrońcy, radcy prawnego pozostającego w stosunku pracy, w sprawach o wykroczenia i wykroczenia skarbowe.

Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o radcach prawnych określa przedmiotowy zakres wykonywania zawodu radcy prawnego. W skład tego zakresu wchodzi świadczenie pomocy prawnej przed urzędami i sądami w charakterze pełnomocnika lub obrońcy. Z kolei art. 8 ust. 1 ustawy określa katalog form wykonywania zawodu. Natomiast treść przepisu art. 8 ust. 6 ustawy o radcach prawnych **wprowadza ograniczenie zakresu świadczenia pomocy prawnej** polegającej na występowaniu w charakterze obrońcy w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe, tylko do możliwości świadczenia jej w ramach umowy cywilno-prawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce, o której mowa art. 87 ust. 1 cyt. ustawy, pod warunkiem, że radca prawny **nie pozostaje w ramach stosunku pracy**. Ponieważ przepis art. 8 ust. 6 cyt. ustawy jest wyjątkiem w stosunku do art. 6 ust. 1 cyt. ustawy, dlatego **musi być interpretowany ściśle**, co oznacza, że **wylączenie**, o którym mowa w art. 8 ust. 6 cyt. ustawy **nie obejmuje** występowania radcy prawnego **w charakterze obrońcy** w postępowaniu o wykroczenia oraz wykroczenia skarbowe.

2. Kwestia rozumienia pojęcia „radca prawny nie pozostaje w stosunku pracy” użytego w treści art. 8 ust. 6 ustawy o radcach prawnych.

W przepisie wskazanym wyżej jest zawarty warunek dopuszczalności świadczenia pomocy prawnej w charakterze obrońcy w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe. Dopuszczalność występowania w charakterze obrońcy **jest uzależniona od spełnienia dwóch przesłanek łącznie:**

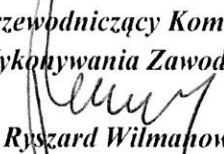
- występowanie w charakterze obrońcy jest dopuszczalne w ramach wykonywania zawodu na podstawie umowy cywilno-prawnej, kancelarii radcy prawnego oraz w spółce, o której mowa w art. 8 ust. 1 cyt. ustawy,

- radca prawny **nie może** pozostawać w stosunku pracy. Użyte w tym przepisie pojęcie pozostawania w stosunku pracy **należy rozumieć szeroko i nie może** być ograniczone tylko, do stosunku pracy, **jako formy świadczenia pomocy prawnej**, to znaczy, że nie wykonuje on zawodu na podstawie stosunku pracy. Już sama konstrukcja pierwszego warunku wyluczającego formy wykonywania zawodu, w których możliwe jest występowanie, jako

obrońcy, wskazuje, że **nie jest możliwe** występowanie w charakterze obrońcy w razie wykonywania zawodu na podstawie stosunku pracy. Zatem ustawodawca wprowadza szersze ograniczenie, to znaczy wyklucza możliwość występowania radcy prawnego w charakterze obrońcy w razie pozostawania **w jakimkolwiek stosunku pracy**, nieobejmującego swoją treścią świadczenia pomocy prawnej. Konkludując, jakimkolwiek stosunek pracy, w jakim pozostaje radca prawny, wyklucza, bez względu na jego przedmiotowy zakres, możliwość występowania w charakterze obrońcy.

Nadto należy zauważyć, że radca prawny zatrudniony na podstawie umowy o pracę w kancelarii nie wykonuje zawodu w kancelarii, lecz w stosunku pracy.

Opracował:
r. pr. Jan Łoziński

Przewodniczący Komisji
Etyki i Wykonywania Zawodu KRRP

r. pr. Ryszard Wilmańowicz